

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci stěžovatelky **H. S.**, zast. advokátem JUDr. Vlastimilem Vezdenkem, se sídlem Hauerova 3, Opava 746 01, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství – Pozemkovému úřadu**, se sídlem v Opavě, Bezručovo nám. 14, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 6. 2003, č. j. 22 Ca 225/2003 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Odměna zástupce stěžovatelky, advokáta JUDr. Vlastimila Vezdenka, se přiznává v částce 1075 Kč a bude mu vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelka podala dne 29. 5. 2003 u Krajského soudu v Ostravě návrh na přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu v Opavě ze dne 16. 4. 2003, č. j. PU/2722/92-RB/2 vydanému podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (zákon o půdě).

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5. 6. 2003, č. j. 22 Ca 225/2003 - 10 návrh odmítl. V odůvodnění usnesení poukázal na novou právní úpravu, která nabyla účinnosti dnem 1. 1. 2003, podle níž je soudní ochrana ve vztahu k rozhodnutím správních orgánů ve věcech, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, tj. ve věcech soukromoprávních upravena odlišně, a to v části páté o. s. ř. Protože předmětné rozhodnutí o vlastnictví podle § 9 odst. 4 cit. zákona má povahu soukromoprávní, nelze mu poskytnout soudní ochranu ve správním soudnictví podle s. ř. s., ale v občanském soudním řízení. Soud také poučil stěžovatelku, že může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu podle § 246 o. s. ř. k Okresnímu soudu v Opavě.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž vytýkala krajskému soudu, že se vůbec nezabýval věcnou stránkou sporu a ve svém důsledku tak jen potvrdil chyby pozemkového úřadu. Požaduje, aby její spor byl projednán, a proto se domáhala zrušení napadeného usnesení Krajského soudu v Ostravě a vrácení věci k dalšímu řízení.

Od 1. 1. 2003 nabyl účinnosti s. ř. s., který nově upravuje správní soudnictví a s touto změnou souvisí také novelizace páté části o. s. ř. zákonem č. 151/2002 Sb. Správní soudy, tj. specializované senáty krajských soudů a Nejvyšší správní soud, jsou nyní koncipovány výlučně jako soudy veřejného práva tím, že je jim svěřeno výslovně poskytování ochrany veřejným subjektivním právům (§ 2 s. ř. s.) a ve svém procesním postupu se řídí samostatným zákonem. Rozhodování ve věcech soukromoprávních nyní náleží soudům, které postupují podle páté části o. s. ř. Požadavek, aby věci soukromého práva, pokud o nich bylo rozhodnuto správním orgánem, byly podrobeny zvláštnímu procesu, vyplývá z čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, která je pro Českou republiku závazná. Věci „občanských práv a závazků“, o nichž bylo rozhodnuto správním orgánem, musí být projednány způsobem, který judikatura Evropského soudu pro lidská práva označila termínem „plná jurisdikce“. Tento pojem znamená, že soud posuzuje nejen zákonnost správního rozhodnutí, ale i skutkovou stránku věci. Součástí reformy správního soudnictví bylo proto i vyloučení soukromoprávních věcí, o nichž rozhodl správní orgán, z pravomoci správních soudů s tím, že budou projednávány v občanském soudním řízení, protože právě tento postup zajišťuje účastníkům takových sporů podstatně vyšší ochranu jejich práv než v řízení před správními soudy.

Jestliže tedy Krajský soud v Ostravě rozhodl o odmítnutí návrhu s tím, že věc rozhodovaná podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb. (restituční nárok) je věcí soukromoprávní, o níž nemohou soudy nadále rozhodovat podle s. ř. s., rozhodl v souladu se zákonem, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 poslední věta s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 a ve spojení s § 120 s. ř. s., když stěžovatelka neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady s tímto řízením nevznikly. Soudem ustanovenému advokátovi byla odměna stanovena podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění vyhl. č. 68/2003 Sb. ve výši 1000 Kč a náhrady hotových výdajů 75 Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. června 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu